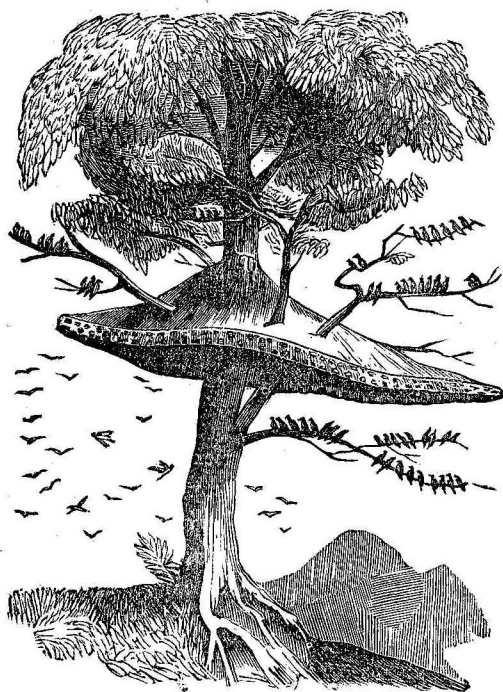

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ

Ἐνθυμοῦ τί ἦσουν πρὶν γεννηθῆς; — Οὐδέν. Τί μετὰ πολλοὺς χρόνους ἀφοῦ ἐγεννήθης; — Ἀδυναμία. Τί ἐφ' ὅλης σου τῆς ζωῆς; — Μέγας ἀμαρτωλός. Τί ὡς πρὸς ὅλας σου τὰς ὑπεροχάς; — Χρεώστης μόνον εἰς τὸν Θεόν, εἰς τοὺς γονεῖς σου, εἰς τὴν γῆν, εἰς ὅλα τὰ κτίσματα. Πλὴν, ἵσθαι εἴθαι ὡφελίμον ν' ἀκολουθήσωμεν τῶν Πλατωνιστῶν τὴν μέθοδον, οἷτινες ἀνάγουν ὅλα τῆς ταπεινοφροσύνης τὰ αἷτινα, τὰ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, εἰς τὰ ἐπὶ ταῦτα κεφάλαια:

- 1) Τοῦ ἀνθρώπου τὸ πνεῦμα εἶναι ἐλαφρόν.
- 2) Τὸ σῶμά του εἶναι κτηνώδες καὶ φιλάσθενον.
- 3) Εἰς μὲν τὴν μαυρίαν καὶ πλάνην αὐτοῦ εἶναι σταθερός, ἄστατος δὲ εἰς τὰ χρηστά ἔθη καὶ τοὺς καλοὺς σκοποὺς του.
- 4) Οἱ κόποι του εἶναι μάταιοι, περιπεπλεγμένοι καὶ ἀτελεύτητοι.
- 5) Ἡ τύχη του εἶναι μεταβλητή, ἀλλὰ σπανίως εὐάρεστος, καὶ τελεία οὐδέποτε.
- 6) Ἡ φρόνησίς του δὲν ἔρχεται πλὴν ὅταν ᾔσῃ εἰς τὴν ἀκμὴν ν' ἀποθάνῃ, ἀφοῦ δηλαδὴ δὲν ἐμπορεῖ πλέον νὰ τὴν μεταχειρισθῇ.
- 7) Ὁ θάνατός του εἶναι βέβαιος, ἔτοιμος πάντοτε εἰς τὴν θύραν, ἀλλ' οὐδέποτε πολὺ μακράν.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα συχνάκις μελετῶντες, θέλωμεν πληροφορηθῆ, ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε τῆς ταπεινοφροσύνης λογικώτερον, οὐδὲ τῆς ὑπερηφανίας ἀνοητότερον.

ΑΙ ΦΩΛΕΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ.

Ἡ πληθὺς καὶ ποικιλία τῶν φωλεῶν τῶν πτηνῶν εἶναι μεγάλη καὶ μᾶς παρέχει ἰσχυρὰν ἀπόδειξιν τῆς

πανσοφίας καὶ ἀγαθότητος τοῦ Οὐρανοῦ ἡμῶν Πατρὸς εἰς συντήρησιν τῶν πλασμάτων του καὶ διακόνισιν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ζώων.

Ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν Πλάστης ἐνεφύτευσεν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἀέρος τὸ λεγόμενον ἐνστικτον, ἥγουν εἰδὸς τι νοήσεως ἀφορώσης τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ γένους των ὑπὸ τούτου δὲ δδηγούμενα τὰ πτηνὰ κατασκευάζουν τὰς φωλεάς των οὕτω πως καὶ εἰς τοιαῦτα μέρη, ὥς νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἀπὸ τοῦ φύχους, τῆς βροχῆς καὶ παντὸς ἄλλου ἐχθροῦ τὰ ὠὰ καὶ κατόπιν τοὺς νεοσσούς των. Οὕτω π. χ. εἰς χώρας ὅπου ὑπάρχουσι πίθηκοι, ἡ σκίουροι, ἡ ὄφεις, οἷτινες δύνανται νὰ ἀνέρχωνται εἰς τὰ δένδρα καὶ νὰ καταστρέψωσι τὰς φωλεάς τῶν πτηνῶν μὲ τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ Πάνσοφος δημιουργὸς ἐδίδασκε τὰ πτηνὰ τῶν χωρῶν ἐκείνων νὰ κατασκευάζωσι τὰς φωλεάς των εἰς τὰ λεπτότατα κλωνάρια τῶν ἀπομεμαρυσμένων κλάδων, ὥστε νὰ μὴ δύνανται οἱ ἐχθροὶ των νὰ τὰς φθάνωσιν.

Οἱ φοινικόπτεροι, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς ἔλη, ὅπου τὰ νερὰ λιμνάζουν, κάμνουν τὰς φωλεάς των ἐκ πηλοῦ ἐν εἶδει κώνου, πολὺ ἐξέχοντος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους (ὅπως ἄλλοτε θὰ δεῖξωμεν) καὶ ἐπὶ τῶν κορυφῶν των ἐναποθέτουσι τὰ ὠὰ των καὶ τὰ κλωσσοῦν.

Ἄλλα πτηνὰ κάμνουν τὰς φωλεάς των ἐν εἶδει κοφινίου, ἄλλα ὡς ποτήρια ἀνεστραμμένα, κ.τ.λ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ φωλεάν, ἣ μᾶλλον ἄθροισμα φωλεῶν, εἰδους τινὸς πτηνοῦ τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἰνδίας καλουμένου *Δημοκράτου*. Τὸ πτηνὸν τοῦτο καλεῖται οὕτω, διότι ζῇ κατὰ κοπάδια ὑπὸ κυβέρνησιν δημοκρατικὴν! Κατασκευάζει δὲ λίαν ἐπιτηδεῶς, ὥς φαίνεται ἐκ τῆς εἰκονογραφίας, διὰ λεπτῶν κλώνων εἰδὸς τι οὐμβρέλας ἢ σκιάδος, πληροῦν τὰ μεταξὺ διαστήματα διὰ πηλοῦ, ὅπως προφυλάξῃ τὰ ὠὰ αὐτὴν ἀπὸ τῆς βροχῆς ὑπὸ τὰ ἄκρα δὲ τῆς σκιάδος ταύτης κτίζει τὰς φωλεάς τε μετὰ μεγάλῃς συμμετρίας καὶ τέχνης.

ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΚΑΚΑ ΣΗΜΕΙΑ.

α Ἡ Μαρία λέγει, μήτερ, ὅτι εἶναι βεβαία, ὅτι καί ποιοι; θὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν γειτονίαν των, διότι ἤκουσε σκύλον τινὰ νὰ οὐρλίττειται χθὲς τὴν νύκτα, — εἶπεν ἡ Ἐλένη εἰς τὴν μητέρα της.

— Πτωχὸς σκύλος! — παρατήρησεν ἡ μήτηρ, — ἴσως ἐπαίνα, ἣ ἐπασχεν ἄλλο τι ἐλπίζω, ὅτι θὰ κατέπαυσεν ἤδη τὴν πεινάν του μὲ κἀνὲν κόκκαλον, τὸ ὁποῖον εὗρεν ἐρριμμένον εἰς τὸν δρόμον.

— Ναί, προσεβήκεν ἡ Ἐλένη, — ἀλλ' ἡ καὶ